

03-09-82/8-9

17

ML

KNIHOVNA KATEDRY ZOOLOGIE
Přírodovědecké fakulty University Karlovy
128 44 Praha 2, Viničná 7

24. 1. 90

Publikační komise
Přírodovědecké fakulty
Univerzity Karlovy

'86-'87

**SBORNÍK
OKRESNÍHO
MUZEA
V MOSTĚ**

řada přírodovědná číslo 8-9

Sborník Okresního muzea v Mostě. Řada přírodovědná 8–9/1986–87 str. 37

Zdeněk Bárta

AVIFAUNA ZÁMECKÉHO PARKU V KRÁSNÉM DVOŘE (OKR. LOUNY) V HNÍZDNÍM OBDOBÍ

DIE BRUTVÖGEL DES SCHLOSSPARKES IN KRÁSNÝ DVŮR (KR. LOUNY)

ÚVOD

Na zajímavost přírodního prostředí zámeckého parku v Krásném Dvoře, okr. Louny, mne upozornil ředitel školy a botanik Josef Houda z Loun. Podnítil tak můj zájem o toto území. Souhlas k výzkumu státem chráněného parku mi byl udělen OK ONV v Lounech. Všestrannou pomoc při práci v terénu mi poskytli ing. Jan Burda, prom. biol., zaměstnanec správy parku, kterému na tomto místě děkuji.

METODIKA

Park byl procházen po žlutě značených transektech. Pozorování byla prováděna v nidi-fikačním období mezi 20. 3. až 20. 6. (1984 až 1986) v dopoledních hodinách. V nočních a večerních hodinách byl park navštíven šestkrát. Doba pozorování na transektech byla různá, nejčastěji však 4 hodiny. Celkem bylo uskutečněno 42 pozorování. Pro výzkum byla použita klasická liniová metoda se šířkou pásu 2×25 m (JANDA-ŘEPA, 1981). Při kvantita-tivním sledování některých druhů musela být tato metoda upravena. Bylo využito i hlasových magnetofonových nahrávek (BERTHOLD-BEZZEL-THIELKE, 1980). Často muselo být pozorováno i po deváté hodině dopolední. Kde to bylo možné, byly pro transekt využity parkové cesty. Bylo rozlišováno dle charakteristiky procházených biotopů (dubo-habrový les, subxerofilní doubrava, lužní les, louka, vodní plocha, stavby). Nebylo pozorováno za deště a za větru. Byli sčítáni všichni pěvci zjištění vizuálně a akusticky. Zaznamenávání byli pouze ptáci odlétnuvší do stran nebo dozadu.

Byla stanovena početnost (abundance), hustota (denzita), dominance, druhová rozrůz-něnost (diverzita), ekvitabilita (vyrovnanost). Druhová diverzita a ekvitabilita byly vypočteny s použitím vzorců v díle ODUMA (1977).

Faunistická příslušnost jednotlivých ptačích druhů byla převzata s VOOSEHO (1962). Příslušnost do potravních ník z práce WARTMANNOVÁ-FURRER (1978). U osmi druhů

byla stanovena autorem, s přihlédnutím k odborné literatuře (HUDEC-ČERNÝ, 1977, HUDEC a coautores, 1983, GLUTZ, 1964 aj.). Potravní niku chápeme jako funkční postavení druhu ve společenstvu – tedy jako soubor všech jeho trofických nároků. Je však třeba si uvědomit, že ekologické niky dvou nebo více druhů se mohou v různém rozsahu překrývat v míře, která jim nebrání v existenci.

- Nika 1 – karnivorní ptáci vyhledávající potravu na zemi.
2 – herbivorní ptáci sbírající potravu na zemi.
3 – ptáci vyhledávající živočišnou potravu na kmenech a větvích stromů.
4 – ptáci vyhledávající živočišnou potravu na listech a větvičkách.
5 – druhy vyhledávající na větvičkách a listech rostlinnou potravu.
6 – lovcí obratlovce na zemi za letu nebo třepotavého letu.
7 – lovcí létající nebo lezoucí hmyz při vyletování s větviček.
8 – lovcí létající obratlovce nebo požírající mršiny.
9 – vodní ptáci vyhledávající potravu ve vodě potápěním nebo plaváním.

CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Zámecký park se nachází mezi obcemi Krásný Dvůr a Brody, okr. Louny. Orograficky pak na rozhraní mezi Žateckou pánví a Doupovskými horami. Jeho nadmořská výška činí 291 až 366 m n. m. Je uveden na listech 12-11-16 a 12-11-21 základní mapy ČSR v měřítku 1 : 10 000. Čtverec 57/45 účelové mapy ČSAV pro faunistické mapování. Geograficky je určen souřadnicemi: 13°22' VD, 50°13' SŠ.

Má rozlohu 99,56 ha. Vznikl v období 1783 až 1793. Je nejvýznamnějším přírodním parkem v Čechách a je chráněn státem. Při jeho tvorbě se vycházelo z přírodních podmínek vegetačních i geomorfologických. Cizích dřevin zde původně nebylo použito. Také nečetné jehličnany jsou zde novějšího data. V současné době zde roste 92 různých forem a kulturních variet dřevin (HOUDA-LŮŽEK, 1975, HIEKE, 1984).

Protéká jím Leskovský potok pramenící jihozápadně od Konic (571 m n. m.) a vlévající se po 23 km toku u Sedčic (233 m n. m.) do Liboce. Po celém toku jde o pstruhovou vodu (VLČEK, 1984). V parku se nachází Velký rybník (1,5 ha), dále rybník Snílek (0,2 ha) a Podzámecký rybník o rozloze 0,5 ha s chovem ryb. Z luk jsou největší: Velká louka – 4,5 ha, louka u Panova templu – 0,6 ha a louka u vyhořelého dubu – 0,4 ha.

Na území parku se uplatňují jednak horniny mladovulkanické oblasti Doupovských hor, především nefelinický čedič. Dubo-habrový háj a Velká louka ve výše položené části se nacházejí na čediči. V jeho nižší části pak fluvialní akumulace, dvě až tři terasy potoka Lesky a jeho aluvium. Žlabovité údolí Lesky a především jejího bezejmenného malého přítoku je značně zahloubené (strž zvaná Poustevnická rokle).

Park ohraničují plošiny s nepříliš mocnými sprašovými návějsi a polohy jílovitých hornin (bentonity) pliocenního a staropleistocenního stáří. Jsou využívány převážně zemědělsky. Park tak vlastně představuje ostrov obklopený agrární krajinou.

Klimaticky se park nachází v suché, mírně teplé oblasti. Průměrný roční chod srážek zde činí pouze 450 až 500 mm, z nichž na vegetační období (duben–září) připadá 300 až 350 mm. Srážky v lednu činí jen 20 až 30 mm a průměrný počet dní se sněhem pak 40 až 60.

Průměrná roční teplota je zde 8–9 °C. Ve vegetačním období 13 až 14 °C. Nejnižší teploty v lednu dosahují pouze –1 až –2 °C.

Vegetace je zde přirozeného charakteru. Jde o stejnověkou dubovou habřinu, která místy přechází v řídkou subxerofilní doubravu. Pod Velkým rybníkem, podél Lesky, má charakter luhu až olšiny (MIKYŠKA, 1969). Jen ojediněle lze v lesních porostech nalézt jehličnany.

RNÝ, 1977,
ní postavení
třeba si uvě-
překrývat v

Keřový lem je vyvinut pouze sporadicky a byl zřejmě v minulosti odstraňován. V jihovýchodní části parku má uniformní charakter – tvoří jej pouze pámelník hroznatý. V parku nejsou rozvěšeny ptačí budky. Vodní plochy jsou bez litorální vegetace a malé rozlohy (asi 2,5 ha celkem). Park zpestřují četné stavby, které jsou v dobrém stavebním stavu (pseudogotická rozhledna, hájovna, čínský pavilón, Goethův pavilón, glorieta, Panův templ, obelisk, umělá jeskyně, poustevna s chodbou, umělá hrobka se sarkofágem).

V části parku přilehlé k zámku na několika dalších místech rostou skupiny i solitery velmi starých stromů, většinou dubů. Všechny louky v parku jsou kosené a nedosahují celkové rozlohy 10 ha. Největší z nich je Velká louka (4,5 ha) u Červené myslivny.

VÝSLEDKY A DISKUZE

Při výzkumu hnízdní avifauny zámeckého parku v Krásném Dvoře bylo v letech 1984/86 zjištěno 63 hnízdicích druhů. Viz tabulka. Liniovou metodou bylo zaznamenáno 427 párů, což odpovídá denzitě 854 jedinců na 100 ha.

Byl vypočten Shannonův index rozmanitosti (diverzity) $H = 5,289$ a ekvitalita $E = 0,885$.

y. Orograficky
ská výška činí
CSR v měřítku
Geograficky je

Eudominantní druhy zde nebyly zaznamenány. Dominantní druhy (5–10%): *Passer montanus*, *Carduelis carduelis*, *Sturnus vulgaris*. Subdominantní druhy (2–4,9%): *Fringilla coelebs*, *Carduelis chloris*, *Anthus trivialis*, *Prunella modularis*, *Ficedula hypoleuca*, *Phylloscopus collybita*, *Erithacus rubecula*, *Turdus merula*, *Sylvia atricapilla*, *Sitta europaea*, *Certhia brachydactyla*, *Parus major*, *Parus coeruleus*, *Streptopelia decaocto*, *Columba palumbus*. Recedentní druhy (1–1,9%): *Carduelis cannabina*, *Coccothraustes coccothraustes*, *Ficedula albicollis*, *Phoenicurus phoenicurus*, *Turdus philomelos*, *Aegithalos caudatus*. Subrecedentní druhy (méně jak 1%): *Emberiza citrinella*, *Pyrrhula pyrrhula*, *Serinus serinus*, *Motacilla alba*, *Motacilla cinerea*, *Motacilla flava*, *Muscicapa striata*, *Phylloscopus trochilus*, *Phylloscopus sibilatrix*, *Sylvia nisoria*, *Sylvia borin*, *Sylvia curruca*, *Hippolais icterina*, *Phoenicurus ochruros*, *Turdus viscivorus*, *Troglodytes troglodytes*, *Parus montanus*, *Parus palustris*, *Garrulus glandarius*, *Corvus corone corone*, *Oriolus oriolus*, *Alauda arvensis*, *Lullula arborea*, *Jynx torquilla*, *Dryocopus martius*, *Dendrocopus major*, *Dendrocopus minor*, *Dendrocopus medius*, *Picus viridis*, *Strix aluco*, *Asio otus*, *Cuculus canorus*, *Streptopelia turtur*, *Scolopax rusticola*, *Phasianus colchicus*, *Falco tinnunculus*, *Buteo buteo*, *Pernis apivorus*, *Anas platyrhynchos*.

ším přírodním
ích podmínek
Také nečetné
m a kulturních

m.) a vlévající
truhovou vodu
(0,2 ha) a Pod-
–4,5 ha, louka

upovských hor,
ožené části se
y potoka Lesky
alého přítoku je

y jílovitých hor-
ážně zeměděl-

chod srážek zde
adá 300 až 350
ak 40 až 60.

C. Nejnižší tep-

u habřinu, která
Lesky, má cha-
nalézt jehlična-

Popis nik v metodice. Do trofické niky č. 1 náleželo 19 druhů. Trofická nika č. 2 byla obsazena 10 druhy. Nika č. 3 pouze 6, zatímco nika č. 4 celými 15 druhy. Nika č. 5 a 6 vykazaly každá po 3 družích. Nika č. 7 byla využita 6 druhy a niky 8 a 9 každá pouze 1 druhem. Z hlediska trofického tedy převažovali ptáci živící se různými bezobratlými živočichy (1. nika – 19 druhů), které sbírají na zemi, dále druhy sbírající bezobratlé na listech a větvičkách (4. nika – 15 druhů). Třetí nejpočetnější složku tvoří ptáci vyhledávající semena, plody a vegetativní části (nika č. 2 – 10 druhů). Ostatní niky (3, 5, 6, 7 a 9) vykazují méně ptačích druhů.

Z hlediska faunistické příslušnosti převažovali zástupci faunistického prvku palearktického (25 druhů), evropského (17 druhů) a evropsko-turkestánského (11 druhů), zbývajících 10 druhů náleželo k různým faunistickým prvkům, případně nebyla jejich faunistická příslušnost známa (*Phasianus colchicus*).

Druhovou diverzitou převyšoval zámecký park v Krásném Dvoře druhovou diverzitu městských parků (ŠRÁMEK–HUŠEK, 1944) – 35 druhů, HUDEC (1975) – 50 druhů – ELVERS (1981) – 55 druhů.

Výskyt některých ptačích druhů je nový pro území Lounska (TICHÝ–PLETICHA, 1982) a vyžaduje komentář. *Pernis apivorus* zde vyhnízdil až v roce 1986, kdy obsadil hnízdo *Buteo*

buteo při okraji parku. Obsazování hnízd jiných druhů u tohoto dravce uvádí též literatura (GLUTZ a spoluautoři, 1971). *Scolopax rusticola* byla v hnízdním období pozorována opakovaně. 29. 4. 1986 bylo nalezeno hnízdo se 4 vajíčky. *Motacilla flava* hnízdil pouze v roce 1984 ačkoliv se vyskytuje každoročně na jarním průtahu. Hnízdo bylo na vlhčí louce, poblíž rozlivu Lesky. Mláďata zmizela ještě před opuštěním hnízda.

Překvapením bylo pozorování dvou zpívajících samců *Lullula arborea* v roce 1985 na Velké louce, poblíž rozhledny. Samci byli pozorováni od konce března do května. Hnízdo přes veškeré úsilí nebylo nalezeno. Šlo o výskyt na netypickém místě jak je znám i odjinud (GLUTZ a spoluautoři, 1985). Tři až čtyři páry *Turdus viscivorus* každoročně hnízdily na vysokých stromech u malé loučky, poblíž Velkého rybníka. Troficky využívaly epigeion.

Passer montanus a *Streptopelia decaocto* se vyskytovali v té části parku, která bezprostředně sousedila s koupalištěm a obcí. Marně bylo každoročně pátráno po *Luscinia megarhynchos*. Zejména v lužní části parku.

Výskyt *Dryobates martius* v hnízdním období dává tušit, že se tento druh spokojí i s menším teritoriem, než bývá někdy v literatuře uváděno (GLUTZ a spoluautoři, 1980). Z dravců se v roce 1984 pokoušela *Falco tinnunculus* vyhnízdit na rozhledně, ale údržbářské práce tomu zabránily. Byly nalezeny 4 snůšky *Phasianus colchicus*. *Streptopelia turtur* hnízdila každoročně v křovinách závěru parku u Brodů.

Struktura a různost porostů zřejmě vyhovovala zástupcům *Picidae*. Hnízdil nejen *Dendrocopos medius*, ale i *Picus viridis*, jejíž stavy se v posledních letech v Evropě snížily (BLUMÉ, 1984). *Asio otus* byl zaznamenán po dva roky při okraji parku. Hnízdo nebylo nalezeno. Jeden *Strix aluco* byl nalezen v roce 1984 zastřelený poblíž zásypu pro bažanty. Hnízdil každoročně. Pouze jednou, v roce 1985, bylo v trnitých křovinách na malé „lesní“ loučce zaznamenáno hnízdění *Sylvia nisoria*. Hnízdo obsahovalo 5 vajíček. Nejhojněji z pěnic byla *Sylvia atricapilla*. Mezi nehojné druhy osídlující dutiny ve starých stromech parku patřil *Ficedula albicollis* a *Phoenicurus phoenicurus*. *Corvus corone corone* hnízdila pouze jednou (1984). Nalezeno hnízdo.

ZÁVĚR

Během tříletého (1984/86) výzkumu avifauny zámeckého parku v Krásném Dvoře bylo v hnízdním období zjištěno 63 druhů ptáků v počtu 854 jedinců (427 párů) na 100 ha.

Parametry hnízdní synuzie ptáků zde jsou: denzita 854 jedinců na 100 ha, druhová diverzita $H = 5,289$, ekvitabilita $E = 0,885$. Denzita je menší než v městských parcích, což nasvědčuje tomu, že převážná část parku má přírodní charakter. Druhová diverzita je naopak vysoká a spolu s nápadně vysokou ekvitabilitou dokazují, že jde o přírodní území vysoké faunistické hodnoty.

Naprosto zde chybí eudominantní druhy příznačné pro městské parky. Do dolní části parku začínají pronikat některé synantropní druhy ptáků, jako je *Streptopelia decaocto*. Dominantní druhy jsou pouze tři, subdominantních patnáct, recedentních šest. Naprosto převládají druhy subrecedentní, kterých je zde 39.

Z hlediska zoogeografického, dle očekávání, dominují zástupci prvku palearktického (25 druhů), evropského (17 druhů) a evropsko-turkešanského (11 druhů). Zbývajících 10 druhů náleží k různým faunistickým prvkům.

Z trofického hlediska jsou nejvíce zastoupeni ptáci sbírající různé bezobratlé na zemi, náležející do niky č. 1 (19 druhů). Dále ptáci náležející do niky č. 4 (15 druhů), sbírající bezobratlé na stromech a větvích. Deseti druhů jsou zastoupeni ptáci trofické niky č. 2 a sbírající semena, plody a vegetační části rostlin. Ostatní viz tab. č. 1.

Rovněž z hlediska ochrany přírody představuje zámecký park v Krásném Dvoře velice cenné území. Tato skutečnost je vyjádřena již tím, že je chráněn státem. Větší pozornost by se zde v budoucnu měla věnovat přírodním křovinám. Také přílišná návštěvnost může působit negativně na avifaunu parku (BEZZEL, 1982). Snad by park měl patřit do klidové oblasti. Rozhodně by se zde mělo vyloučit pořádání různých oslav. Působí kuriózně, když stánky s občerstvením a různými atrakcemi se při těchto akcích nacházejí v subxerofilní doubravě s jedním z mála párů vzácného *Dendrocopus medius*. Navíc ještě v hnízdním období. Dle našeho názoru nepatří do parku ani pořádání různých branných akcí. Otázkou zde zůstává také provoz myslivosti, jak svědčí nálezy zastřelené *Buteo buteo* a *Strix aluco*. Oba druhy jsou chráněny. Rozhodně sem však již nepatří volně pobíhající psi, kočky a slepice.

ZUSAMMENFASSUNG

Im Verlaufe der dreijährigen (1984–1986) Erforschung von der Avifauna des Schlossparkes in Krásný Dvůr sind während der Brutperioden insgesamt 63 Vogelarten in Anzahl von 427 Paaren pro 100 ha festgestellt worden.

Die Parameter der hiesigen Brutvogelsynusie sind wie folgt: Densität 427 Paare pro 100 ha, Artendiversität $H = 5,289$, Äquitabilität $E = 0,885$, Abundanz 854 Individuen. Die Densität ist geringer als in den Stadtparken, wodurch angedeutet wird, daß der vorwiegende Teil des Parkes von natürlichem Charakter ist. Die Artendiversität ist dagegen hoch und gemeinsam mit der hohen Äquitabilität zeigt sie an, daß es sich um ein Naturgebiet von hohem faunistischem und ökologischem Wert handelt.

Es fehlen hier die für die Stadtparke kennzeichnenden eudominanten Arten. In der unteren Teil des Parkes beginnen einige synathrope Arten vorzudringen, wie z. B. *Streptopelia decaocto*. Es kommen hier nur 3 dominante, 15 subdominante und 6 rezedente Arten vor. Absolut ist die Überlegenheit von subrezedenten Arten, 39 an der Zahl.

Vom zoogeographischen Gesichtspunkte aus dominieren hier erwartungsgemäß die Repräsentanten des paläarktischen (25 Arten), des europäischen (17 Arten) und des europäisch-turkestanischen (11 Arten) Elements. Die übrigen 10 Arten gehören zu verschiedenen faunistischen Elementen.

Vom trophischen Gesichtspunkte aus sind vor allem diejenigen Vögel vertreten, die verschiedene Wirbellose am Grund sammeln und in die Nische Nr. 1 gehören (19 Arten), ferner die in die Nische Nr. 4 gehörenden Vögel, die verschiedene Wirbellose an Bäumen und Ästen sammeln (15 Arten). Durch 10 Arten sind die Vögel der trophischen Nische Nr. 2 vertreten, die Samen, Früchte und vegetative Pflanzenteile verzehren. Die übrigen siehe in Tab. 1.

Der Park stellt in der umgebenden Agrarlandschaft eine Art Insel dar, die nur durch grüne Adern von Bäumen längs des Leska-Baches mit einem anderen Waldgebiet verbunden ist. Er beherbergt eine Reihe der für die Gegend von Louny seltenen Vogelarten wie *Phoenicurus phoenicurus* sowie einige Arten, deren Nisten in dieser Gegend bisher nicht bekannt

gewesen ist (TICHÝ et PLETICHA, 1982). Es sind: *Pernis apivorus*, *Dendrocopus medius*, *Ficedula albicollis*, *Turdus viscivorus*. Zwei Arten (*Pernis apivorus*, *Scolopax rusticola*) wurden jedoch während nur einer Brutperiode nachgewiesen. Der Park stellt demnach auch eine bedeutende Lokalität, was die Fauna der Gegend von Louny anbelangt. Überraschend war die Abwesenheit von einigen Arten, z. B. von *Luscinia megarhynchos*. Es fehlen hier auch die an Nadelgehölze gebundenen Arten. Eine wichtige Rolle spielt ebenfalls der Park zur Zeit der Vogelzüge im Herbst und Frühling.

Der Schloßpark von Krásný Dvůr ist auch ein sehr wertvolles Gebiet vom Gesichtspunkte des Naturschutzes. Diese Tatsache findet ihren Ausdruck schon darin, daß der Park den Staatsschutz genießt. Eine größere Aufmerksamkeit sollte in der Zukunft den Naturgebüsch gewidmet werden. Auch die allzu große Besucherzahl kann die Avifauna des Parkes negativ einwirken (BEZZEL, 1982). Der Park sollte in die Ruhezone eingegliedert werden. Jedenfalls sollte jedoch von dort die Veranstaltung verschiedener Feste ausgeschlossen werden. Es sieht ja kurios aus, wenn sich die Stände mit Erfrischung und verschiedenen Attraktionen im subxerophilen Eichenwald mit einem der wenigen Paare des seltenen *Dendrocopus medius*, überdies noch während der Brutzeit, befinden. Unserer Ansicht nach gehört auch die Veranstaltung verschiedener Wehrsportaktionen in den Schloßpark nicht. Offen bleibt hier ebenfalls die Frage der Leistung des Jagdrechtes, wie es der Fund erschossener Exemplare von gesetzlich geschützten Arten *Buteo buteo* und *Strix aluco* bezeugt. Außerdem gehören hieher keinesfalls die frei herumlaufenden Hunde, Katzen und Hennen.

LITERATURA

- BERTHOLD, P. – BEZZEL, E. – THIELKE, G. (1980): Praktische Vogelkunde. Kilda Verlag. Greven.
 BEZZEL, E. (1982): Vögel in der Kulturlandschaft. Verl. E. Ulmer. Stuttgart.
 BLUME, D. (1984): Bestandsrückgang beim Grünspecht, *Picus viridis*. Ornithologische Mitteilungen. 1: 3–7.
 CZARNECKI, Z. et coautores (1982): Ptaki Europy. PWN. Warszawa.
 ELVERS, H. (1981): Die Brutvögel in den Grünanlagen von Berlin (West). Sitzungsberichte der Gesellschaft Naturforschender Freunde zu Berlin. 20/21: 107–124.
 GLUTZ, U. (1964): Die Brutvögel der Schweiz. Aarau. 3. vydání.
 GLUTZ, U. (1971): Handbuch der Vögel Mitteleuropas. Bd. 4. Falconiformes. A. V. Wiesbaden.
 (1972): Bd. 5. Galliformes und Gruiformes. A. V. Wiesbaden.
 (1975): Bd. 6. Charadriiformes. A. V. Wiesbaden.
 (1980): Bd. 9. Columbiformes – Piciformes. A. V. Wiesbaden.
 (1985): Bd. 10. Teil 1 und 2. Passeriformes AULA. Wiesbaden.
 HIEKE, K. (1984): České zámecké parky a jejich dřeviny. SZN. Praha.
 HOUDA, J. – LŮŽEK, B. (1975): Státní zámek Krásný Dvůr. ONV. Louny.
 HUDEC, K. (1976): Der Vogelbestand in der städtischen Umwelt von Brno (ČSSR) und seine Veränderungen. Přírodovědecké práce ústavů ČSAV. N. S. 10:11: 3–54.
 HUDEC, K. et coautores (1983): Fauna ČSSR – ptáci. Díl 3. Sv. 1 a 2. Academia. Praha.
 HUDEC, K. et coautores (1983): Fauna ČSSR – ptáci. Díl 2. Academia. Praha.
 JANDA, J. – ŘEPA, P. (1983): Metody kvantitativního výzkumu v ornitologii. *Acrocephalus*. 1: 1–35. Ostrava.
 MIKYŠKA, R. et coautores (1969): Geobotanická mapa ČSSR. List Teplice – M–33–14. Academia. Praha.
 ODUM, P. (1977): Základy ekologie. Academia. Praha.
 SYROVÝ, S. et coautores (1958): Atlas podnebí Československé republiky. ÚSGaK. Praha.
 ŠRÁMEK, R. – HUŠEK, J. (1944): Ptactvo města Čáslavě. Rozpravy II. tř. České akademie. LIII. 17: 1–39.

- TICHÝ, H. – PLETICHA, O. (1982): Ptactvo Lounska. Zprávy MOS. 65–125.
 VLČEK, VI. et coautores (1984): Vodní toky a nádrže. Zeměpisný lexikon ČSR. Academia. Praha.
 VOOS, K., H. (1962): Vogelwelt Europas und ihre Verbreitung. Paul Parey Verl. Hamburg–Berlin.
 WARTMANN, B. – FURRER, R. (1978): Zur Struktur der Avifauna eines Alpentaales entlang des Höhen-
 gradienten. II. Ökologische Gilden. Der ornithologische Beobachter. 75: 1–9.
 Základní mapa ČSR. List 12–11–16, 12–11–21. Měřítko 1:10000.

Zdeněk Bárta, prom. ped.
 Okresní muzeum v Mostě
 – pracoviště Litvínov 1,
 Koněvova tř. 1
 PSČ 436 34

Tabulka: Přehled zjištěných druhů ptáků
Tabelle: Übersicht der festgestellten Vogelarten

Druh	páry	nika	abundance	dominance	faun. přísl.
1. <i>Passer montanus</i>	32	1	64	7,5 %	palearkt.
2. <i>Emberiza citrinella</i>	4	2	8	0,9	palearkt.
3. <i>Fringilla coelebs</i>	15	1	30	3,5	evropská
4. <i>Pyrrhula pyrrhula</i>	3	5	6	0,7	palearkt.
5. <i>Serinus serinus</i>	3	2	6	0,7	mediterán.
6. <i>Carduelis cannabina</i>	8	2	16	1,8	evrop.-turk.
7. <i>Carduelis carduelis</i>	22	2	44	5,1	evrop.-turk.
8. <i>Coccothraustes coccothraustes</i>	5	5	10	1,1	palearkt.
9. <i>Carduelis chloris</i>	14	2	28	3,2	evrop.-turk.
10. <i>Sturnus vulgaris</i>	30	1	60	7,0	evrop.-turk.
11. <i>Motacilla alba</i>	3	1	6	0,7	palearkt.
12. <i>Motacilla cinerea</i>	1	1	2	0,2	palearkt.
13. <i>Motacilla flava</i>	1	1	2	0,2	palearkt.
14. <i>Anthus trivialis</i>	9	1	18	2,1	evrop.-turk.
15. <i>Prunella modularis</i>	12	1	24	2,8	evropská
16. <i>Ficedula hypoleuca</i>	15	7	30	3,5	evropská
17. <i>Ficedula albicollis</i>	5	7	10	1,1	evropská
18. <i>Muscicapa striata</i>	3	7	6	0,7	evrop.-turk.
19. <i>Phylloscopus trochilus</i>	3	4	6	0,7	evrop.-turk.
20. <i>Phylloscopus colybita</i>	10	4	20	2,3	palearkt.
21. <i>Phylloscopus sibilatrix</i>	4	4	8	0,9	evropská
22. <i>Sylvia atricapilla</i>	13	4	26	3,0	evropská
23. <i>Sylvia nisoria</i>	1	4	2	0,2	evrop.-turk.
24. <i>Sylvia borin</i>	4	4	8	0,9	evrop.-turk.
25. <i>Sylvia curruca</i>	3	4	6	0,7	evrop.-turk.
26. <i>Hippolais icterina</i>	3	4	6	0,7	evropská
27. <i>Erithacus rubecula</i>	20	1	40	4,6	evropská
28. <i>Phoenicurus ochruros</i>	2	7	4	0,4	paleark.-xer.
29. <i>Phoenicurus phoenicurus</i>	8	7	16	1,8	evropská
30. <i>Turdus merula</i>	12	1	24	2,8	palearkt.
31. <i>Turdus philomelos</i>	8	1	16	1,8	evropská
32. <i>Turdus viscivorus</i>	4	1	8	0,9	evrop.-turk.
33. <i>Troglodytes troglodytes</i>	4	1	8	0,9	holarktická
34. <i>Sitta europaea</i>	21	3	42	4,9	palearkt.
35. <i>Certhia brachydactyla</i>	14	3	28	3,2	evropská
36. <i>Aegithalos caudatus</i>	8	4	16	1,8	palearkt.
37. <i>Parus montanus</i>	2	4	4	0,4	palearkt.
38. <i>Parus palustris</i>	4	4	8	0,9	palearkt.
39. <i>Parus coeruleus</i>	18	4	36	4,2	evropská
40. <i>Parus major</i>	20	4	40	4,6	palearkt.
41. <i>Garrulus glandarius</i>	2	5	4	0,4	palearkt.
42. <i>Corvus corone corone</i>	1	1	2	0,2	palearkt.
43. <i>Oriolus oriolus</i>	3	4	6	0,7	celosvětská
44. <i>Alauda arvensis</i>	4	2	8	0,9	palearkt.
45. <i>Lullula arborea</i>	2	1	4	0,4	evropská
46. <i>Jynx torquilla</i>	2	1	4	0,4	palearkt.
47. <i>Dryocopus martius</i>	1	3	2	0,2	palearkt.

48. *Dendroica*
49. *Dendroica*
50. *Dendroica*
51. *Picus v*
52. *Strix al*
53. *Asio ot*
54. *Cuculu*
55. *Strepto*
56. *Strepto*
57. *Columi*
58. *Scolopo*
59. *Phasian*
60. *Falco ti*
61. *Buteo b*
62. *Pernis a*
63. *Anas pl*

63 druhů

faun. přísl.

palearkt.	48. <i>Dendrocopus medius</i>	3	3	6	0,7	evropská
palearkt.	49. <i>Dendrocopus major</i>	1	3	2	0,2	palearkt.
evropská	50. <i>Dendrocopus minor</i>	1	3	2	0,2	palearkt.
palearkt.	51. <i>Picus viridis</i>	2	1	4	0,4	evropská
mediterán.	52. <i>Strix aluco</i>	1	8	2	0,2	palearkt.
evrop.-turk.	53. <i>Asio otus</i>	1	6	2	0,2	holartická
evrop.-turk.	54. <i>Cuculus canorus</i>	2	1	4	0,4	palearkt.
palearkt.	55. <i>Streptopelia turtur</i>	2	2	4	0,4	evrop.-turk.
evrop.-turk.	56. <i>Streptopelia decaocto</i>	9	2	18	2,1	ind.-afr.
palearkt.	57. <i>Columba palumbus</i>	10	2	20	2,3	evrop.-arkt.
evrop.-turk.	58. <i>Scolopax rusticola</i>	1	1	2	0,2	palearkt.
evrop.-turk.	59. <i>Phasianus colchicus</i>	4	2	8	0,9	neznáma
palearkt.	60. <i>Falco tinnunculus</i>	1	6	2	0,2	celosvětská
palearkt.	61. <i>Buteo buteo</i>	1	6	2	0,2	holartická
palearkt.	62. <i>Pernis apivorus</i>	1	7	21	0,2	evropská
evrop.-turk.	63. <i>Anas platyrhynchos</i>	1	9	2	0,2	holartická

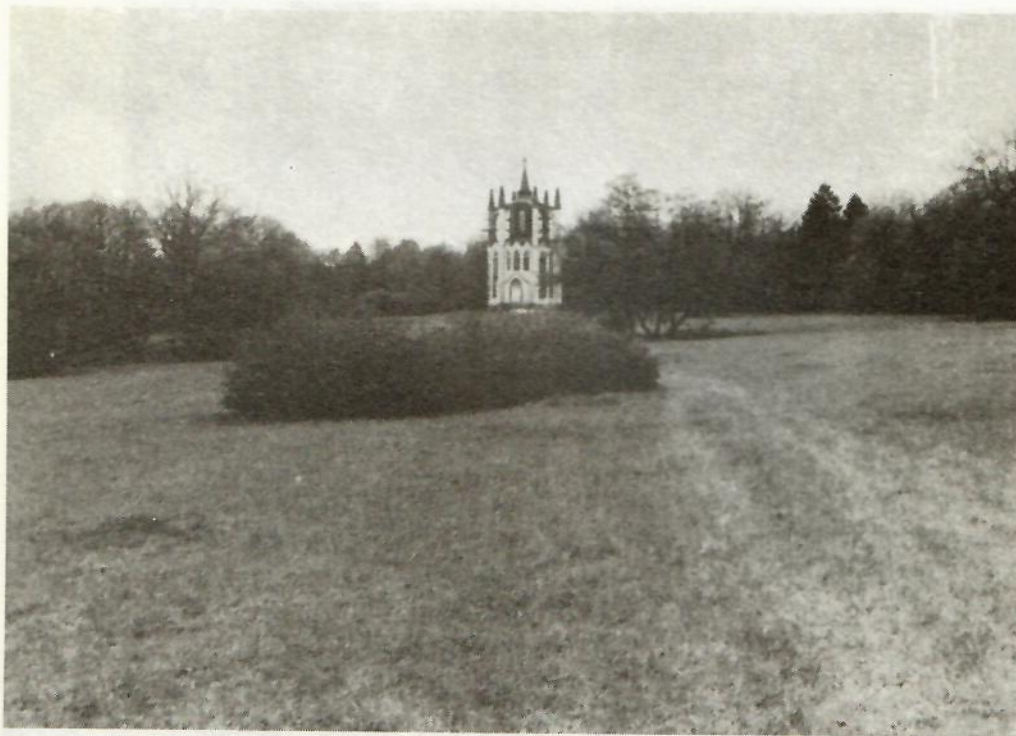
63 druhů

427 párů 854 jedinců

evrop.-turk.
evropská
evropská
evropská
evrop.-turk.
evrop.-turk.
palearkt.
evropská
evropská
evrop.-turk.
evrop.-turk.
evrop.-turk.
evropská
evropská
palearkt.-xer.
evropská
palearkt.
evropská
evrop.-turk.
holartická
palearkt.
evropská
palearkt.
palearkt.
palearkt.
evropská
palearkt.
palearkt.
palearkt.
celosvětská
palearkt.
evropská
palearkt.
palearkt.

Plán zámeckého parku v Krásném Dvoře. Měřítko 1:10 000. Foto T. Trčka.
 Plan des Schloßparkes von Krásný Dvůr. Maßstab 1:10 000. Aufnahme T. Trčka.

Velká Louka. Foto Z. Bárta.
Große Wiese. Aufnahme Z. Bárta.

Potok Leska v zámeckém parku. Foto Z. Bárta.
Leska-Bach im Schloßpark. Aufnahme Z. Bárta.

Předjarní aspekt porostů. Foto Z. Bárta.
Vorfrühlingsaspekt der Bestände. Aufnahme Z. Bárta.